

Natakar

Lucija Šterk, dijakinja programa gastronomske in hotelirske storitve

Lucija, kako si se ti odločala za vpis na srednjo šolo?

Moja želja je sicer bila, da postanem vzgojiteljica. Potem pa je prišel deveti razred in potrebno se je bilo odločiti. Morda je h končni odločitvi prispeval moj brat, ki je obiskoval to šolo. Skozi njegove pripovedi, mi je postala ideja, da bi se tudi jaz vpisala na to šolo, čedalje bolj blizu. In sem se vpisala. Izbrala sem usmeritev v strežbo. Rada delam z ljudmi, rada jim pomagam, rada tudi delam. Sem komunikativna, iskrena, znam pristopiti k ljudem.

Omenila si, da rada delaš. Si že delala na področju gostinstva?

Ja, za mano je veliko praktičnega usposabljanja pri delodajalcu ter počitniškega dela. Delala sem v domačem okolju v Restavraciji Štajdohar, Kampu Jankovič, Črnomaljski kavarni, Gostilni Špec. Prakso pa sem opravljal tudi v Grand Hotelu Portorož. Samostojna sem pri strežbi pijače in hrane. Pri vseh delodajalcih sem se počutila zelo sprejeto. Morda tudi zato, ker sem pri delu samoiniciativna. Kadar vidim možnost za kakšno pozitivno spremembo, to tudi povem ali pa kar sama poskusim.

Kako se počutiš na šoli?

Predvsem mi je na šoli všeč to, da se zelo dobro razumem s sošolci in sošolkami. Ravno tako imam zelo dober odnos s profesorji. Občutek imam, da sem razumljena. Če nastopijo kakšne težave se lahko s profesorji pogovorim. Pomagajo mi pri odločitvah in iskanju lastne poti. Zanesem se lahko na njihovo pomoč.

Med šolskimi predmeti imam najraje strežbo, pravzaprav celoten proces strežbe, od priprave omizja, kjer je vsakič kaj novega, do specialnih znanj, kot je odpiranje vin pri gostovi mizi, področje somelještva ali delo barista (strokovnjak za pripravo kave).

Kaj odlikuje dobrega natakarja?

Najprej bi rekla, da je pomembna kilometrina, veliko prakse in znanja seveda. Pomembno je znanje tujih jezikov. Tukaj ravno ne blestim, se pa zavedam da bom morala na tem področju še veliko delati.

Pomemben je odnos do stranke in pomembna je urejenost. Navdušena sem nad uniformo v strežbi. Uniforma veliko pove. Govori o profesionalnem odnosu, kdo si, kaj znaš. Ko si oblečem uniformo, se zgodi mala čarovnija. Počutim se strokovno, urejeno. Gost ve, kaj lahko pričakuje od mene.

Občutek imam, da je poklic natakarja premalo cenjen. Le malokdo se zaveda, da je potrebno imeti za opravljanje tega poklica veliko fizične in psihične kondicije. Delo z ljudmi je lahko izredno lepo, ni pa enostavno. Četudi se nekaterim zdi, da je lahko vsak natakar, je za tem delom veliko znanja, strokovnosti in predvsem ljubezni do tega dela. Še tako na videz enostavno delo, ni enostavno.

Ali že razmišljaš, kam po končani srednji šoli?

Vem, po srednji šoli se bom zaposlila. Rada bi delala v urejeni restavraciji. Moj cilj je, da postanem glavni natakar. Mislim, da z iskanjem dela ne bom imela težav. Dober glas vedno seže v deveto vas.

